PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. rugsėjo 10 d.*

Byloje T-370/05

Prancūzijos Respublika, iš pradžių atstovaujama G. de Bergues ir A. Colomb, vėliau – M. de Bergues ir A.-L. During,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą M. Nolin,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2005 m. liepos 20 d. Komisijos sprendimą 2005/579/EB dėl Bendrijos atsisakymo Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus lėšomis finansuoti kai kurias valstybių narių patirtas išlaidas (OL L 199, p. 84), kiek jis susijęs su atsisakymu Bendrijos lėšomis finansuoti tam tikras išlaidas pagal atliktą koregavimą, susijusį su reikalavimus pagalbai vynuogynų perplanavimui ir konversijai gauti atitinkančių plotų nustatymu 2001–2003 finansiniais metais,

* Proceso kalba: prancūzų.

EUROPOS BENDRIJŲ
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas O. Czúcz, teisėjai J. D. Cooke ir I. Labucka (pranešėjas),

posėdžio sekretorė C. Kristensen, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2008 m. gegužės 14 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1 Pagrindinis teisės aktas dėl bendrosios žemės ūkio politikos (BŽŪP) finansavimo, susijusio su išlaidomis, patirtomis po 2000 m. sausio 1 d., yra 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1258/1999 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 160, p. 103).

2 Reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalyje teigiama:

„Komisija priima sprendimą dėl išlaidų, kurios nebus finansuojamos, kaip nurodyta 2 ir 3 straipsniuose, jeigu ji nustato, kad tokios išlaidos buvo padarytos nesilaikant Bendrijos taisyklių.

Prieš priimant sprendimą nefinansuoti, Komisijos patikrinimų rezultatai ir suinteresuotų valstybių narių paaiškinimai pateikiami raštu, vėliau abi šalys stengiasi susitarti dėl priemonių, kurių reikės imtis.

Nepavykus susitarti, valstybė narė gali prašyti inicijuoti procedūrą, kurios tikslas keturis mėnesius tarpininkauti tarp atitinkamų pozicijų, o šios procedūros rezultatai nurodomi Komisijai siunčiamoje ataskaitoje, kuri ją išnagrinėja prieš priimdama sprendimą nefinansuoti.

Komisija įvertina sumas, kurios nebus finansuojamos, ypač atsižvelgdama į nustatytų taisyklių pažeidimo lygį. Komisija atsižvelgia į pažeidimo pobūdį ir rimtumą bei Bendrijos patirtus finansinius nuostolius < …>“

3 1995 m. liepos 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1663/95, nustatančio išsamias taisykles dėl Tarybos reglamente (EEB) Nr. 729/70 apibrėžtos EŽŪOGF Garantijų

skyriaus sąskaitų apmokėjimo tvarkos taikymo, (OL L 158, p. 6) 8 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„1. Tais atvejais, kai po tyrimo Komisija mano, kad išlaidos buvo padarytos nesilaikant Bendrijos taisyklių, konkrečiai valstybei narei ji praneša tyrimo rezultatus ir nurodo priemones, kurių reikėtų imtis atitikimui garantuoti ateityje.

Šiame pranešime daroma nuoroda į šį reglamentą. Valstybė narė per du mėnesius pateikia atsakymą, po kurio Komisija gali pakeisti savo poziciją. Pateisinamais atvejais Komisija gali leisti pratęsti atsakymui nustatytą laikotarpį.

Pasibaigus laikotarpiui, per kurį reikia pateikti atsakymą, Komisija pakviečia valstybę narę dvišaliam aptarimui, kurio metu šalys stengiasi susitarti dėl taikytinų priemonių ir pažeidimo sunkumo bei Bendrijai padarytų finansinių nuostolių įvertinimo. Pasibaigus minėtam aptarimui ir bet kokiam po aptarimo Komisijos nustatytam galutiniam terminui, pasikonsultavus su valstybėmis narėmis dėl tolesnės informacijos teikimo arba, jeigu valstybė narė atsisako atvykti į susitikimą iki Komisijos nustatyto galutinio termino, jam pasibaigus, Komisija formaliai supažindina valstybę narę su savo išvadomis darydama nuorodą į Komisijos sprendimą 94/442/EB. Nepažeidžiant šios dalies ketvirtos pastraipos, minėtame pranešime pateikiamas bet kokių išlaidų, kurių Komisija neketina įtraukti į sąskaitas pagal Reglamento (EEB) Nr. 729/70 5 straipsnio 2 dalies c punktą, įvertinimas.

Valstybė narė iš karto, atsiradus galimybei, informuoja Komisiją apie priimtas pažeidimų šalinimo priemones, užtikrinančias Bendrijos taisyklių laikymąsi ir šių priemonių įsigaliojimo datą. Komisija, laikydamasi Reglamento (EEB) Nr. 729/70 5 straipsnio 2 dalies c punkto reikalavimų, prireikus priima vieną arba kelis sprendimus iki pažeidimų šalinimo priemonių įsigaliojimo datos neįtraukti į sąskaitas išlaidų, kurios neatitinka Bendrijos taisyklių.“

4 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo (OL L 179, p. 1, klaidų ištaisymas OL L 271, p. 47), be kita ko, nustatyta:

„11 straipsnis

1. Šiame skyriuje nustatoma vynuogynų perplanavimo ir konversijos sistema.

2. Sistemos tikslas – gamybos pritaikymas prie rinkos paklausos.

3. Sistemoje numatomos šios priemonės:

a) veislių konversija, įskaitant skiepijimo pagalba;

b) vynuogynų vietos keitimas;

c) vynuogynų valdymo metodikos, susijusios su sistemos tikslu, tobulinimas.

Sistema nenumato įprasto natūraliai pasenusių vynuogynų atnaujinimo.

<…>

13 straipsnis

1. Parama už perplanavimą ir konversiją suteikiama tik esant valstybės narės sudarytiems ir prireikus patvirtintiems planams. Parama teikiama šiomis formomis:

a) gamintojams kompensuojant už pajamų praradimą įgyvendinant planą

ir

b) apmokant dalį perplanavimo ir konversijos išlaidų.

2. Už pajamų praradimą gamintojams gali būti kompensuojama šiomis formomis:

a) nepažeidžiant šios antraštinės dalies I skyriaus nuostatų, leidžiant nustatytą laiką, kuris neturi būti ilgesnis kaip treji metai, vienu metu augti ir seniems, ir naujiems vynmedžiams

arba

b) finansine kompensacija, kurią finansuoja Bendrija.

3. Bendrijos indėlis į perplanavimo ir konversijos išlaidas neturi viršyti 50 % visų išlaidų. Tačiau regionuose, kurie pagal 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1260/1999, nustatantį struktūrinių fondų bendrąsias nuostatas, priskiriami 1 tikslui, Bendrijos indėlis neturi viršyti 75 %. Nepažeidžiant 14 straipsnio 4 dalies, valstybės narės jokiu atveju negali prisidėti prie išlaidų kompensavimo.

<…>

15 straipsnis

Išsamios šio skyriaus taikymo taisyklės priimamos 75 straipsnyje nustatyta tvarka.

Šiose taisyklėse gali būti numatyta:

a) minimalus atitinkamo vynuogyno dydis;

b) nuostatos, reglamentuojančios atsodinimo teisių naudojimą apskritai ir naujų sodinimo teisių, suteikiamų pagal pagrindinius gerinimo planus bei jauniems ūkininkams, naudojimą įgyvendinant programas;

c) nuostatos, kuriomis siekiama neleisti gamybos potencialui didėti dėl šio skyriaus nuostatų taikymo;

d) didžiausia paramos suma vienam hektarui.“

5 2000 m. gegužės 31 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1227/2000, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo taikymo taisykles, taikomas gamybos potencialui (OL L 143, p. 1), 13 straipsnio 1, 2 ir 4 dalyse, be kita ko, teigiama:

„1. Kompetentingos valstybių narių institucijos nustato mažiausią sklypo, už kurį galima skirti paramą perplanavimui ir konversijai vykdyti, plotą ir mažiausią sklypo, kuriame vykdomas perplanavimas ir konversija, dydį.

2. Kompetentingos valstybių narių institucijos nustato:

a) planuose numatomų priemonių apibrėžimus;

b) jų įgyvendinimo terminus, kurie negali būti ilgesni kaip penkeri metai;

c) reikalavimą, kad visuose planuose turi būti nurodytos kiekvienų finansinių metų priemonės, kurios turi būti įgyvendintos tais finansiniais metais, ir teritorija, kuriai taikoma kiekviena priemonė;

d) tokio įgyvendinimo monitoringo tvarką. <…>

4. Kompetentingos valstybių narių institucijos patvirtina taisykles, reglamentuojančias konkrečią taikymo sritį ir suteiktinos paramos normas. Laikantis Reglamento <…> Nr. 1493/1999 II antraštinės dalies III skyriaus ir šio skyriaus nuostatų, šiose taisyklėse visų pirma gali būti nustatyta vienodo dydžio sumų išmokėjimo tvarka, didžiausios paramos už hektarą normos ir objektyviais kriterijais pagrįstas paramos diferencijavimas. Taisyklėse visų pirma numatoma atitinkamai padidinti paramos normas tais atvejais, kai dėl plane numatyto išnaikinimo atsiradusios atsodinimo teisės yra panaudojamos planui įgyvendinti."

6 Reglamento (EB) Nr. 1227/2000 15a straipsnyje, kuris buvo priimtas 2002 m. liepos 24 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1342/2002 (OL L 196, p. 23), iš dalies keičiančiu minėtąjį Reglamentą Nr. 1227/2000, nustatyta:

„1. Kaip 15 straipsnio išimtį valstybės narės gali numatyti, kad parama išmokama po to, kai patikrinama, ar visos paramos paraiškoje numatytos priemonės buvo įgyvendintos. Jeigu patikrinimai parodo, kad visos paramos paraiškoje numatytos priemonės buvo nevisiškai įgyvendintos, tačiau iki nustatyto termino buvo įgyvendintos didesnėje nei 80 % atitinkamo ploto dalyje, parama išmokama atėmus sumą, dvigubai didesnę už papildomos paramos sumą, kuri būtų sumokėta, jeigu priemonė būtų buvusi įgyvendinta visame plote.

2. Kaip straipsnio 1 dalies išimtį valstybės narės gali leisti išmokėti augintojams paramą už visas paramos paraiškoje numatytas priemones iki jų įgyvendinimo, jei jų įgyvendinimas jau pradėtas ir paramos gavėjas pateikė 120 % paramos dydžio

užstatą. Reglamente (EEB) Nr. 2220/85 numatytas įsipareigojimas yra įsipareigojimas įgyvendinti atitinkamą priemonę per dvejus metus nuo avanso išmokėjimo datos.

Valstybės narės gali patikslinti šį laikotarpį, jeigu:

a) šie plotai priklauso teritorijai, nukentėjusiai nuo atitinkamos valstybės narės kompetentingų institucijų pripažintos stichinės nelaimės;

b) numatytos priemonės negalima įgyvendinti dėl to, kad augalinė medžiaga turi sveikatos problemų, kurias patvirtino atitinkamos valstybės narės pripažintas organas.

Jeigu patikrinimai rodo, kad visos paramos paraiškoje numatytos priemonės, už kurias buvo išmokėtas avansas, buvo nevisiškai įgyvendintos, tačiau iki nustatyto termino buvo įgyvendintos didesnėje nei 80 % numatyto ploto dalyje, užstatas grąžinamas iš jo atėmus sumą, dvigubai didesnę už papildomos paramos sumą, kuri būtų sumokėta, jeigu visos priemonės būtų buvusios įgyvendintos visame plote.

Jeigu augintojas iki atitinkamos valstybės narės nustatyto galutinio termino apsisprendžia neimti avansu išmokamos paramos, jam grąžinama 95 % užstato. Valstybės narės praneša Komisijai apie galutinį terminą, kurį jos nustatė šiai pastraipai įgyvendinti.

Jeigu augintojas iki atitinkamos valstybės narės nustatyto galutinio termino apsisprendžia neįgyvendinti visų paramos paraiškoje numatytų priemonių, toks augintojas grąžina avansą, kuris jau buvo jam išmokėtas, ir po to jam grąžinama 90 % užstato. Valstybės narės praneša Komisijai apie galutinį terminą, kurį jos nustatė šiai pastraipai įgyvendinti.

3. Taikant šį straipsnį leistina 5 % paklaida, kai tikrinami atitinkami plotai.“

Ginčo aplinkybės

Prancūzijos Respublikos taikomas metodas pagalbos sumai apskaičiuoti

7 2005 m. liepos 20 d. Komisijos sprendimu 2005/579/EB dėl Bendrijos atsisakymo Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus lėšomis finansuoti kai kurias valstybių narių patirtas išlaidas (OL L 199, p. 84, toliau – ginčijamas sprendimas) Prancūzijos Respublikai buvo nustatyti finansiniai koregavimai, nes Komisija nusprendė, kad Prancūzijos Respublika įtraukė reikalavimų neatitinkančius plotus skaičiuodama vynuogynų perplanavimo ir konversijos darbų išlaidas.

8 Kaip matyti iš bylos dokumentų ir visų pirma iš taikinimo organo ataskaitos bei ministerijų nutarimų, susijusių su pagalbos vynuogynų perplanavimui ir konversijai

skyrimo sąlygomis už 2000–2001 ir 2001–2002 finansinius metus (žr. *Journal officiel de la République française*, atitinkamai 2001 m. gegužės 24 d. ir 2002 m. balandžio 5 d.), Prancūzijos institucijos nusprendė mokėti fiksuoto dydžio išmokas. Pagalba buvo mokama už perplanuoto sklypo ploto hektarą (eurais už hektarą).

9 Skaičiuojant išlaidas atsižvelgta į vynuogynų plotus su pakraščiais, t. y. į lauko šonuose ir eilių galuose esančias erdves, kurios reikalingos vynuogynuose dirbančiai technikai, kaip antai traktoriams ir derliaus nuėmimo mašinoms, pravažiuoti ar apsisukti.

10 Šis skaičiavimas atliktas remiantis tipinio sklypo aprašymu, pagal kurį 1 hektaro dydžio vynuogynas yra stačiakampio formos lygumoje esantis plotas, kuris apima žemės ūkio technikai pravažiuoti reikalingus pakraščius, sudarančius apie 10 % viso ploto, t. y. 6 metrus eilės galuose.

11 Kad būtų atsižvelgta į skirtingas sklypų formas ir konkrečią topografiją, buvo sudarytas abakas, t. y. pakraščių lentelė, naudojama plotui apskaičiuoti. Joje nustatyta didžiausia leistina vynuogienojais neužsodinto ploto dalis, kuri yra, pavyzdžiui, 30 % sklypams, kurių vynuogienojais apsodintas plotas yra mažesnis nei 35 arai, ir 5 % sklypams, kurių vynuogienojais apsodintas plotas yra didesnis nei 15 hektarų.

12 Kiekvienoje eilutėje buvo atskirai nurodytos vynuogienojų sodinimo išlaidos, kaip antai augalų pirkimas, fitosanitarinis apdorojimas, darbo jėga. Beje, į fiksuoto dydžio išmokos sumą buvo įtrauktos tik nuolatinės išlaidos, t. y. neatsitiktinės. Duomenis apie išlaidas pateikė ir pagal poreikius atnaujino žemės ūkio rūmų padaliniai.

13 Kompensacijos dydis buvo apskaičiuotas remiantis keturiais kriterijais: priklausymu gamintojų susivienijimui, jaunojo ūkininko statusu, atsižvelgiama į tai, ar pasirašyta teritorinė ūkio sutartis (CTE), ir sodinimo teisių kilme. Didžiausia suma priklauso už jaunojo ūkininko, kuris priklauso gamintojų susivienijimui ir kuris yra pasirašęs CTE, įvykdytus sodinimo darbus, kai teisės atsirado dėl atlikto nurovimo ūkyje, įvykdyto po 2002 m. liepos 31 d.

14 Siekiant užtikrinti, kad pagal Reglamento Nr. 1493/1999 13 straipsnio 3 dalį pagalba neviršytų 50 % perplanavimo išlaidų, fiksuoto dydžio išmokos buvo apskaičiuotos taip, kad pati didžiausia išmokėtos pagalbos suma neviršytų 50 % mažiausių sodinimo išlaidų.

Procedūra, kurioje priimtas ginčijamas sprendimas

15 2002 m. rugsėjo 23–27 d. Komisijos tarnybos atliko tyrimą Prancūzijoje dėl pagalbos skyrimo vynuogynų perplanavimui ir konversijai sistemos.

16 2003 m. vasario 10 d. Komisija, atlikusi minėtą tyrimą, Prancūzijos institucijoms išsiuntė pranešimą pagal Reglamento 1663/95 8 straipsnio 1 dalį.

17 2003 m. gegužės 20 d. Prancūzijos institucijos atsakė į šį pranešimą.

18 2003 m. rugsėjo 30 d. Komisija surengė dvišalį posėdį su Prancūzijos institucijomis.

19 Po šio posėdžio 2004 m. liepos 22 d. Komisija nusiuntė Prancūzijos valdžios institucijoms oficialų pranešimą pagal Reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnį, kuriame patvirtino savo poziciją, pagal kurią pagalba vynuogynų perplanavimui ir konversijai už 2001 m. ir paskesnius metus buvo suteikta nesilaikant Bendrijos reikalavimų. Visų pirma Komisija rėmėsi jos prašymu atlikto 50 atsitiktine tvarka atrinktų bylų, kurių atveju buvo skirtos išmokos už 2001 finansinius metus, tikrinimo rezultatais, kurie parodė, kad plotas, kuris realiai buvo apsodintas vynuogienojais, vidutiniškai sudarė tik 90 % reikalavimus atitinkančiu pripažinto ploto. Todėl Komisijos tarnybos nusprendė, kad 10 % dydžio ploto skirtumas sudaro reikalavimų neatitinkančią išlaidų, skirtų vynuogyno perplanavimui, dalį. Todėl Komisija padarė išvadą, kad turi būti taikoma 10 % finansinė korekcija išlaidoms, deklaruotoms per laikotarpį, už kurį buvo atliktas Bendrijos auditas.

20 2004 m. spalio 4 d. Prancūzijos institucijos kreipėsi į taikinimo organą, kuris susirinko 2005 m. kovo 5 d., o 2005 m. kovo 21 d. pateikė ataskaitą. Taikinimo organas paradė išvadą, kad pagalba esą galėjo būti skirta plotams, ypač mažų vynuogynų atveju, kuriuose nebuvo patirta perplanavimo išlaidų. Be to, jis konstatavo, kad per jam nustatytą laikotarpį neįmanoma sutaikyti dviejų šalių.

21 Po taikinimo organo susirinkimo, tačiau per vėlai, kad šis galėtų atsižvelgti, Prancūzijos institucijos pateikė papildomos informacijos, susijusios su tariamu pavojumi, kad buvo viršyta Bendrijos finansavimo riba. Ši informacija visų pirma buvo susijusi su skaičiavimo rezultatais, kurie rodė, jog net remiantis kraštutine prielaida, pagal Prancūzijos pagalbos sistemą didžiausia suma, kuria viršijamos su visos Prancūzijos teritorija susijusios išlaidos, yra 2 294 eurai, o už 2000–2001 finansinius metus vidutinė pagalbos išmoka buvo 4 751 euras už hektarą, t. y. daug mažiau už 7 716 eurų už hektarą

sumą, kuri sudaro 50 % perplanavimo darbų išlaidų. 2001 ir 2002 finansiniais metais ši suma atitinkamai buvo 6 197 eurai už hektarą ir 8 371 euras už hektarą.

22 2005 m. gegužės 4 d. Komisija nusiuntė laišką Prancūzijos institucijoms, kuriame buvo išdėstyta galutinė jos pozicija.

23 2005 m. liepos 20 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą, pagal kurį Prancūzijai taikoma 10 procentinių punktų korekcija už perplanuotą arba konvertuotą ploto dalį.

Procesas ir šalių reikalavimai

24 Šį ieškinį Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai Prancūzijos Respublika pateikė 2005 m. rugsėjo 30 dieną.

25 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

26 Per 2008 m. gegužės 14 d. posėdį buvo išklausytos žodinės šalių pastabos ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.

27 Prancūzijos Respublika Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą, nes pagal jį Bendrija nefinansuoja 13 519 122,05 euro sumos dėl korekcijos, susijusios su reikalavimus atitinkančių plotų nustatymu pagalbai už vynuogynų perplanavimą ir konversiją 2001–-2003 finansiniais metais gauti,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

28 Komisija pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

— priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Teisinis pagrindas

Šalių argumentai

29 Prancūzijos Respublika remiasi dviem pagrindais, kurių pirmasis grindžiamas Reglamento Nr. 125/1999 pažeidimu, o antrasis – pareigos motyvuoti pažeidimu.

30 Kalbėdama apie pirmąjį pagrindą dėl Reglamento Nr. 125/1999 pažeidimo, Prancūzijos Respublika teigia, kad Komisija atsisakė Bendrijos lėšomis finansuoti išlaidas, kurios

buvo patirtos laikantis Bendrijos taisyklių, ir kad bet kokiu atveju šios išlaidos nepadarė jokios žalos Bendrijos biudžetui. Taip Komisija neįvertino Reglamento Nr. 125/1999 7 straipsnio 4 dalies nuostatų.

31 Remdamasi taikinimo organo pateiktomis išvadomis per posėdį Komisija pareiškė, kad pagrindinis klausimas šioje byloje yra susijęs su Prancūzijos Respublikos taikomu skaičiavimo metodu, o pavojus Bendrijos biudžetui patirti žalą kilo vienu ar dviems atskirais atvejais, kai galėjo būti viršyta Bendrijos finansavimo riba.

Dėl tvirtinimo, kad išlaidos buvo patirtos laikantis Bendrijos reikalavimų

32 Prancūzijos Respublika teigia, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką dėl valstybių narių sąskaitų apmokėjimo už išlaidas, kurias finansuoja EŽŪOGF Garantijų skyrius, Komisija turi įrodyti, kad buvo pažeistos Bendrijos teisės normos, o nustačius šį pažeidimą valstybė narė prireikus turi įrodyti, kad Komisija suklydo vertindama jo finansines pasekmes. Šiuo atveju Komisija neįrodė, kad buvo pažeistos Bendrijos teisės normos.

33 Prancūzijos Respublika mano, kad Bendrijos teisės aktuose nėra pateikta reikalavimus atitinkančio ploto apibrėžties, kuria remiasi Komisija ir pagal kurią siekiant gauti Bendrijos finansavimą reikia atsižvelgti tik į tą plotą, kuriame auga vynuogienojai. Tokiu

atveju valstybei narei tereikia laikytis pareigos užtikrinti, kad Bendrijos dalis, skirta perplanavimo ir konversijos išlaidoms finansuoti, neviršytų 50 % šių išlaidų.

34 Prancūzijos Respublikos teigimu, Reglamento Nr. 1227/2000 13 straipsnio 4 dalimi valstybėms narėms leidžiama numatyti mokėti fiksuoto dydžio išmokas. Be to, Bendrijos teisės aktuose nenurodyta, kaip apskaičiuoti tas sumas, tuo labiau kad nebuvo apibrėžta „reikalavimus atitinkančio ploto“ sąvoka. Todėl valstybės narės turėtų nustatyti šias apibrėžtis laikydamosi vienintelės sąlygos, kad pagalba vynuogynų perplanavimui ir konversijai neviršytų 50 % visų išlaidų. Prancūzijos Respublika mano, kad „reikalavimus atitinkančio ploto“ sąvoką ji apibrėžė laikydamasi visų nuostatų, kuriomis reglamentuojamas bendras vyno rinkos organizavimas.

35 Prancūzijos Respublika prieštarauja Komisijos tvirtinimui, kad ji sumažino fiksuoto dydžio pagalbos sumą ir šį sumažinimą kompensavo skirdama pagalbą reikalavimų neatitinkančiam plotui neteisėtai atsižvelgdama į lauko pakraščius, nors reikalavimus atitinka tik vynuogienojais užsodintas plotas. Ji taip pat tvirtina, kad finansavimo sistema taip pat nesiekiama nustatyti kokio nors kompensavimo tarp pagalbos gavėjų. Atvirkščiai, ji apskaičiavo fiksuoto dydžio išmoką remdamasi realiomis išlaidomis, kurias paskirstė pagal plotus, laikytus atitinkančiais reikalavimus, remiantis visomis bendram vyno rinkos organizavimui taikomomis nuostatomis.

36 Kalbėdama apie praktinius dalykus, Prancūzijos Respublika tvirtina, kad atskirose sodinimo darbų išlaidų eilutėse tik vynuogienojų sodinukų tiekimas priklauso vien nuo ploto, kuriame auga vynuogienojai. Kitos eilutės, kaip antai žemės paruošimas, kuriam reikia drenažo ir kitų žemės darbų, yra susijusios ir su lauko pakraščiais.

37 Papildydama savo teiginius ji sako, kad naudojamos technikos ir žmonių darbo jėgos, o dėl to ir bendrų išlaidų, skaičiuojant vienam hektarui, reikia santykinai daugiau, kai plotas yra mažesnis, ir kuo mažesnis yra plotas, tuo didesnę jo dalį sudaro lauko pakraščiai.

38 Prancūzijos Respublika taip pat teigia, kad jeigu perplanuojant vynuogynus būtų atsižvelgiama tik į tą plotą, kuriame auga vynuogienojai, vynuogių augintojai būtų linkę kuo labiau sumažinti nenaudojamus lauko pakraščius prisodindami daugiau vynuogienojų, o dėl to padidėtų gamybos potencialas.

39 Be to, jei apskaičiuojant skiriamos pagalbos sumą būtų neatsižvelgiama į lauko pakraščius, tai dar nereiškia, kad dėl to išlaidos būtinai sumažėtų. Iš tikrųjų fiksuoto dydžio pagalbos išmoka, kuri apskaičiuojama remiantis vienam sklypo hektarui su pakraščiais perplanuoti reikalingomis išlaidomis, būtų skirta mažesniam plotui. Ploto, už kurį mokamos kompensacijos, sumažėjimas būtų kompensuojamas padidinant kompensacijos dydį.

40 Priešingai nei teigia Komisija, nors perplanavimo pagalba laikoma dalies perplanavimo išlaidų padengimu, jos neįmanoma atskirti nuo sąvokos „vynuogyno plotas, kuriame galima sodinti“. Iš tikrųjų, remiantis reglamento Nr. 1493/1999 15 straipsnio ir Reglamento Nr. 1227/2000 13 straipsnio nuostatomis, darytina išvada, kad valstybės narės privalo nustatyti mažiausius ploto matmenis, kad būtų galima skirti perplanavimo ir konversijos pagalbą. Reglamento Nr. 1227/2000 15a straipsnyje nustatytos finansinės pasekmės už dalinį prašyme skirti pagalbą nurodytų priemonių įgyvendinimą ir nurodyta, jog darbai turi būti įvykdyti daugiau nei 80 % visos teritorijos, kad būtų galima gauti išmokas.

41 Taip pat yra akivaizdus ryšys tarp pagalbos schemos ir vynuogyno registro. Ir registre, ir skiriant pagalbą vynuogynų konversijai bei perplanavimui atsižvelgiama į užsodintą plotą. Kalbant apie registro sudarymą, 1987 m. kovo 3 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 649/87, nustatančio išsamias Bendrijos vynuogynų registro steigimo taisykles (OL L 62, p. 10), 2 straipsnio f punkte vynuogyno sklypas apibrėžtas kaip „ištisinis žemės plotas, kaip apibrėžta žemės registre“.

42 Prancūzijos Respublikos nuomone, remiantis tuo, kas išdėstyta, Komisija klaidingai nusprendė neskirti Bendrijos finansavimo 13 519 122,05 euro sumai, nors ši suma atitinka išlaidas, patirtas laikantis Bendrijos reikalavimų.

43 Komisija atsako, kad pagalbos suma nustatyta laikantis autonomiškų reikalavimų, kurie skiriasi nuo sklypų atitikimo reikalavimų minėtai pagalbai gauti. Ji mano, kad sumažindamos fiksuoto dydžio pagalbos sumą Prancūzijos valdžios institucijos negalėjo tokia pat dalimi padidinti reikalavimus atitinkančių plotų, nes šie du procedūros etapai vykdomi pagal ypatingus kriterijus ir remiantis „skirtingais reikalavimais“. Siekdama pagrįsti šį teiginį, Komisija, remdamasi analogijos principu, daro nuorodą į atrankos kriterijų ir sutarčių sudarymo kriterijų skirtumus viešųjų pirkimų srityje (2003 m. birželio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimas *GAT*, C-315/01, Rink. p. I-6351).

44 Komisija primena, kad kai kuriais atvejais pagalba praktiškai buvo suteikta visam gamintojo deklaruotam plotui, nors realiai vynuogienojai augo tik 70 % minėto ploto. Tokiu atveju galima kalbėti apie aiškų kompensacijos permokėjimą, kuris būtų daug didesnis, nei nurodė Prancūzijos institucijos.

45 Komisija taip pat nesutinka, kad sodinimo teisės būtų prilygintos perplanavimo ir konversijos schemai bei kad plotai, kuriems suteiktos sodinimo teisės, ir plotai, kuriems skirta pagalba, į apskaitą būtų įtraukiami taikant tą patį metodą. Šiuo atveju ji daro nuorodą į Reglamento Nr. 1493/1999 13 straipsnio 1 dalies b punktą, kuriame nustatyta, kad perplanavimo ir konversijos parama teikiama apmokant dalį perplanavimo ir konversijos išlaidų, o pagalba, išreikšta persodinimo teisėmis, priklauso nuo ploto.

46 Tą patį galima pasakyti ir apie kompiuterizuoto vynuogyno registro prilyginimą minėtai schemai, tuo labiau kad pagal Reglamento Nr. 649/87 2 dalies f punktą sklypas apibrėžtas kaip „ištisinis žemės plotas, kaip apibrėžta žemės registre“, taigi lauko pakraščiai irgi įskaičiuoti. Komisija remiasi 2000 m. gruodžio 14 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2729/2000, nustatančio išsamias kontrolės vyno sektoriuje įgyvendinimo taisykles (OL L 316, p. 16), 5 straipsnio 1 dalimi, kurioje nustatyta, kad nuolatinis atsisakymas auginti, pertvarkymas ir perėjimas prie kitų kultūrų auginimo, už kuriuos gaunama Bendrijos pagalba, yra sistemingai tikrinami vietoje. Pasak Komisijos, šioje nuostatoje formaliai ir aiškiai atskiriami bendrieji gamybos potencialo aspektai nuo konkrečių priemonių, susijusių su atsisakymu auginti bei perplanavimu ir konversija. Pastaraisiais dviem atvejais yra teikiama Bendrijos finansinė parama, todėl nuolatinis tikrinimas vietoje yra privalomas. Šis patikrinimas yra susijęs su dviem pagrindiniais schemos elementais – plotų matavimu ir tikrinimu, ar darbai, už kuriuos gaunama finansinė parama, yra realiai atlikti.

47 Kalbėdama apie Prancūzijos Respublikos argumentą dėl pavojaus, kad padidės nuimto derliaus kiekis, Komisija nurodo, jog Bendrijos teisės aktais valstybės narės įpareigojamos užtikrinti, kad nepadidėtų bendras gamybos potencialas. Prancūzijos Respublikos argumentą dėl pavojaus, kad padidės išlaidos, Komisija taip pat atmeta primindama, kad kiekvienais metais ji priima sprendimą, kuriame valstybėms narėms nustatomos orientacinės finansinės išmokos, ir kad šia pradine suma ribojamos EŽŪOGF išmokos.

Dėl teiginio, kad Prancūzijos institucijų taikomas skaičiavimo metodas nedaro žalos Bendrijos biudžetui

48 Prancūzijos Respublika mano, kad Komisija nepateikė aiškių įrodymų, jog Prancūzijos taikomas metodas gali padaryti žalos Bendrijos biudžetui. Prancūzijos Respublika prieštarauja Komisijos teiginiui, kuris išdėstytas 2005 m. vasario 17 d. taikinimo organui pateiktame rašte, kad vienu atveju išmokėta pagalbos suma siekė 51,6 %, todėl buvo nustatytas 1,6 % viršijimas.

49 Prancūzijos Respublika nurodo, jog tam, kad pagalba niekada neviršytų 50 % perplanavimo ir konversijos išlaidų, buvo nustatytos fiksuoto dydžio išmokos užtikrinant, kad nustatyta didžiausia pagalbos išmoka neviršys 50 % mažiausių sodinimo išlaidų. Taigi 2000–2001 finansiniais metais nustatytos mažiausios perplanavimo ir konversijos išlaidos buvo 15 432 eurai, todėl riba, kurios negalima viršyti, buvo 7 716 eurų, o didžiausia nustatyta išmokos suma – 7 170 eurų. 2001–-2002 finansiniais metais nustatyta mažiausia išlaidų suma buvo 16 743 eurai, riba, kurios negalima viršyti – 8 371 euras, o didžiausia nustatyta išmokos suma – 8 000 eurų. Taigi dėl to, kad pagalba buvo fiksuoto dydžio, didžioji dalis vynuogių augintojų, vynuogynuose atlikusių perplanavimo ir konversijos darbus, gavo pagalbos išmokas, kurios nesiekė 50 % patirtų išlaidų.

50 Prancūzijos Respublika taip pat teigia, kad net jei būtų išmokėta didžiausia galima 7 710 eurų suma už hektarą, palyginti su sodinimo išlaidomis Langedoko-Rusijono regione, kurios yra pačios mažiausios iš visų Prancūzijos regionų, kurio 25 % mažesnio nei 80 arų sklypą sudaro lauko pakraščiai, pavojus viršyti nustatytą 50 % perplanavimo ir konversijos išlaidų ribą būtų vertinamas vidutiniškai 3,2 % ir tai susiję tik su 10 hektarų visos Prancūzijos teritorijos mastu. Taigi didžiausias išlaidų viršijimas šios teritorijos mastu gali būti nustatytas remiantis tokia formule:

10 hektarų x 0,032 x 7 170 eurų už hektarą = 2 294 eurai.

51 Prancūzijos Respublikos nuomone, tokios mažos sumos nereikėtų suabsoliutinti mažesnių nei 50 % pagalbos sumų, kurios galėjo būti išmokėtos atskirais atvejais, atžvilgiu. Taigi ji mano, kad net jei reikėtų atsižvelgti į šią kraštutinę prielaidą, kurios laikosi Komisija, tai bet kokiu atveju nepadarytų poveikio Bendrijos biudžetui.

52 Komisija laikosi nuomonės, kad visiškai nesvarbu, jog nustatyta didžiausia išmokos suma yra mažesnė už mažiausių sodinimo išlaidų sumą. Pasak jos, Prancūzijos institucijos vėliau galėjo finansuoti reikalavimų neatitinkančius plotus ne todėl, kad sumažino fiksuoto dydžio išmokos sumą. Grįsdama šiuos argumentus, Komisija remiasi 2006 m. liepos 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Belgija prieš Komisiją* (T-221/04, nepaskelbta Rinkinyje) pabrėždama, kad šiame sprendime išaiškinta, jog dėl bet kokio neteisėto pagalbos išmokėjimo atsiranda permoka ir padaroma žala EŽŪOGF.

53 Komisija teigia, kad jos pateiktas pavyzdys, kuriuo įrodoma, jog sklypui skirtos subsidijos dydis buvo 51,6 %, panaudotas tik kaip iliustracija ir kad jokiu būdu Prancūzijos institucijos, remdamosi šiuo pavyzdžiu, negalėjo grįsti fakto, kad Bendrijos biudžetui nepadaryta jokios žalos. Taigi Komisija mano, kad į ieškinyje nurodytą žalos skaičiavimą, kuris grindžiamas 1,6 % viršijimu, negalima atsižvelgti.

54 Tačiau Komisija teigia, kad remiantis 50 atrinktų bylų, kuriose jos prašymu kiekvieną perplanuotą sklypą Prancūzijos institucijos dar kartą išmatavo, buvo nustatyta, kad pagalba buvo išmokėta už maždaug 10 % reikalavimų neatitinkančių plotų. Tai neginčijamai padarė žalos Bendrijos biudžetui.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

— Dėl „reikalavimus atitinkančio ploto“ sąvokos

55 Reikia atkreipti dėmesį, kad Bendrijos teisės aktuose, būtent Reglamento Nr. 1227/2000 13 straipsnyje, aiškiai nustatyta, kad valstybių narių kompetencijai priklauso priimti nuostatas, kuriomis reglamentuojama tiksli taikymo sritis ir skirtinos pagalbos dydis, ir kad būtent jose turi būti numatyta mokėti fiksuoto dydžio išmokas, nustatyta didžiausia pagalbos suma už hektarą ir pagalbos paskirstymas remiantis objektyviais kriterijais.

56 Remiantis Prancūzijos institucijų taikyto pagalbos perplanavimui ir konversijai skaičiavimo metodo aprašymu (žr. šio sprendimo 8–15 punktus) galima daryti išvadą, kad jų pasirinkta sistema visiškai atitinka pirmiau minėtų teisės aktų reikalavimus. Be to, reikia pasakyti, kad Bendrijos teisės aktuose neapibrėžta „reikalavimus atitinkančio ploto“ sąvoka ir Komisija dėl to nesiginčija.

57 Todėl nėra teisinio pagrindo Prancūzijos Respublikai uždrausti įtraukti lauko pakraščius į remiamus plotus, kad būtų galima nustatyti išmokų dydį. Priešingai nei iš esmės tvirtina Komisija, Reglamento Nr. 1493/1999 13 straipsnio 1 dalies b punkte šis klausimas niekaip nereglamentuojamas.

58 Taigi lieka išnagrinėti, ar esant tokioms aplinkybėms Prancūzijos taikyta sistema tikrai kėlė pavojų, kad Bendrijos biudžetas patirs žalą.

— Dėl pavojaus viršyti nustatytą Bendrijos finansavimo ribą

59 Pirma, kalbant apie Komisijos pateiktą nuorodą į pirmiau minėtą Sprendimą *Belgija prieš Komisiją* (86 punktas), kuriame išaiškinta, jog dėl bet kokio neteisėto pagalbos išmokėjimo atsiranda permoka ir padaroma žala EŽŪOGF, reikia pabrėžti, kad Prancūzijoje nustatyta pagalbos vynuogynų perplanavimui ir konversijai skyrimo sistema neprieštarauja Bendrijos teisės aktams, kaip nurodyta 56 ir 57 šio sprendimo punktuose, todėl priimtas sprendimas šiuo atveju netaikytinas.

60 Kalbant apie 50 atsitiktine tvarka atrinktų bylų, kurių atveju buvo išmokėtos išmokos už 2001 finansinius metus, tikrinimo rezultatus, kurie parodė, kad reikalavimus atitinkantis plotas, į kurį buvo įtraukti ir praėjimai tarp sodinių, t. y. plotis, lygus pusei tarpo tarp vynuogienojų, vidutiniškai sudaro tik 90 % reikalavimus atitinkančio ploto, taip pat reikia pabrėžti, kad, kaip buvo minėta pirmiau, Bendrijos teisės aktuose nereikalaujama, jog valstybės narės, apskaičiuodamos išmokas, į remtiną plotą neįtrauktų lauko pakraščių. Taigi Komisijos argumentas, grindžiamas atlikto patikrinimo, kuriuo siekta nustatyti, kiek buvo viršyta nustatyta Bendrijos finansavimo riba, rezultatais, iš esmės yra netinkamas.

61 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad, atmetus automatiškai daromą prielaidą, jog pagal Prancūzijos taikytą mokėjimo sistemą išlaidos padarytos neteisėtai, reikia įvertinti EŽŪOGF patiriamą realų pavojų, kad bus viršyta nustatyta Bendrijos finansavimo riba.

62 Per posėdį Komisija iš esmės teigė, kad Bendrijos teisės aktuose numatyta finansuoti išlaidas, todėl lauko pakraščiai, kuriems nereikia perplanavimo ir konversijos išlaidų, neatitinka Bendrijos finansavimo reikalavimų.

63 Kalbant apie šį argumentą, reikia konstatuoti, jog iš bylos dokumentų nematyti, kad šalys išsamiai nagrinėjo klausimą, ar, atliekant perplanavimo ir konversijos darbus, dėl lauko pakraščių realiai gali būti patirta tam tikrų iš Bendrijos fondų kompensuotinų išlaidų.

64 Be to, pagal Reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnio 1 dalį Prancūzijos institucijoms nusiųstame 2003 m. vasario 10 d. pranešime (žr. šio sprendimo 16 punktą) Komisija teigia, kad „vynuogynų perplanavimo ir konversijos darbams reikalingų išlaidų analizė rodo, kad skirta fiksuoto dydžio pagalba iš esmės yra susijusi su plotu, kuriame realiai auga vynuogienojai“. Tas pats konstatuota 2004 m. liepos 22 d. Komisijos laiške, kuris yra laikomas oficialiu pranešimu pagal Reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnio 1 dalį ir 1994 m. liepos 1 d. Komisijos sprendimo 94/442/EB, nustatančio taikinimo procedūrą, susijusią su Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus sąskaitų apmokėjimu (OL L 182, p. 45), 1 straipsnio 1 dalies a punktą.

65 Remiantis dviem minėtais laiškais galima daryti išvadą, kad priimdama ginčytiną sprendimą Komisija neatmetė galimybės, kad atliekant perplanavimo ir konversijos darbus lauko pakraščiams tvarkyti realiai taip pat reikia išlaidų.

66 Nors Komisija per posėdį laikėsi kitokios pozicijos ir neigė, kad lauko pakraščiams taip pat reikalingos pagalbai gauti reikalavimus atitinkančios išlaidos, negalima atmesti prielaidos, kad dirvožemio ruošimo išlaidos, skirtos drenavimui ir žemės darbams, apie kuriuos kalba Prancūzijos Respublika, taip pat susijusios ir su lauko pakraščiais. Šie darbai ir jiems atlikti reikalingos išlaidos gali būti susietos su veikla, kuriai taikoma vynuogynų perplanavimo ir konversijos schema pagal Reglamento Nr. 1493/1999 11 straipsnį.

67 Kadangi su lauko pakraščiais susijusių išlaidų buvimą Komisija užginčijo tik per posėdį, negalima kaltinti Prancūzijos Respublikos, kad ji nepateikė išsamių įrodymų, iš kurių būtų galima spręsti, jog yra priešingai. Atsižvelgiant į tai, kad negalima atmesti galimybės, jog lauko pakraščiams apdirbti reikalingos reikalavimus pagalbai perplanavimo ir konversijos darbams atlikti atitinkančios išlaidos, šis Komisijos argumentas turi būti atmestas.

68 Be to, žiūrint iš praktinės pusės, mažai tikėtina, kad kiekvienas vynuogių augintojas savo vynuogyną tvarko atsižvelgdamas į įvairias skirtingų sklypų funkcijas. Labiau tikėtina, kad bendra vynuogių augintojo patirtų išlaidų suma bus padalyta iš jo nuosavybę sudarančių hektarų skaičiaus. Todėl Prancūzijos Respublika visiškai teisingai teigia, kad jei, teikiant pagalbą, lauko pakraščiai nebus skaičiuojami, tai visiškai nereiškia, kad sumažės išlaidų. Iš tikrųjų fiksuoto dydžio pagalba, kuri apskaičiuojama atsižvelgiant į vienam sklypo hektarui su pakraščiais perplanuoti reikalingas išlaidas, nuo šiol bus skaičiuojama už mažesnį plotą. Ploto, už kurį mokama išmoka, sumažėjimas bus kompensuotas padidinus išmokos dydį.

69 Taigi siūlydama griežtai atskirti skirtingus vynuogyno plotus, Komisija siekia sukurti dirbtinę ir nenaudingą sąvoką, kuri, be to, nenumatyta taikomuose Bendrijos teisės aktuose.

70 Beje, norint išsiaiškinti, ar Prancūzijos taikoma mokėjimo sistema suteikiamos reikalingos garantijos, kad nebūtų viršijama nustatyta Bendrijos finansavimo riba, reikia išnagrinėti tam tikrus klausimus.

71 Pirma, iš bylos dokumentų matyti, kad išlaidos, į kurias Prancūzijos Respublika atsižvelgė nustatydama vynuogių augintojams mokėtinas sumas, yra visiškai realios, o atitinkamus duomenis surinko regioninės žemės ūkio organizacijos.

72 Antra, Prancūzijos Respublika taikė dvi priemones siekdama užtikrinti, kad Bendrijos finansuojama perplanavimo ir konversijos išlaidų dalis neviršytų 50 % šių išlaidų, t. y. skaičiuojant fiksuoto dydžio išmoką įtraukė tik nuolatines ir neatsižvelgė į atsitiktines vynuogių augintojų patiriamas išlaidas, o fiksuoto dydžio išmokų sumą nustatė taip, kad didžiausia nustatyta pagalbos suma neviršytų 50 % mažiausios patirtų išlaidų sumos.

73 Reikia pabrėžti, kad pasirinkus fiksuoto dydžio mokėjimo metodą tam tikras skirtumas tarp realių išlaidų ir suteiktos pagalbos yra neišvengiamas. Lauko pakraščių dydis priklauso ne nuo sklypo dydžio, bet nuo jo formos ir kultūrai keliamų reikalavimų bei naudojamos žemės ūkio technikos. Todėl kuo sklypas mažesnis, tuo didesnę ploto dalį sudaro plotas, kuriame vynuogienojai neauginami. Gali būti, kad mažo, netaisyklingos formos vynuogyno savininkas gauna proporcingai didesnę sumą, nei didelio, stačiakampio formos ir lygumoje esančio vynuogyno, kurio 5 % ar mažiau ploto sudaro lauko pakraščiai, savininkas. Tačiau Reglamente Nr. 1493/1999 aiškiai pripažįstama, kad fiksuoto dydžio išmokos yra teisėtos, nors atskiriems vynuogių augintojams, kurių kiekvieno padėtis yra skirtinga, mokamos išmokos neišvengiamai gali būti kažkiek apytikslės. Tokio netikslumo, kuris yra neišvengiamas skaičiuojant fiskuoto dydžio išmokas, iš esmės negalima laikyti darančiu žalą Bendrijos biudžetui.

74 Dėl pavojaus viršyti nustatytą Bendrijos finansavimo ribą pažymėtina, kad Prancūzijos Respublika pateikė išsamią informaciją, kuri susijusi su dviem šioje byloje aktualiais aspektais.

75 Pirma, Prancūzijos institucijos informavo taikinimo organą, kad 2000–2001 finansiniais metais pagalbos už perplanavimą ir konversiją dydis svyravo nuo 1 680 iki 7 170 eurų už hektarą, atsižvelgiant į pareiškėjui taikomų kriterijų ir naudojamų sodinimo teisių kilmę. Vidutinis išmokos dydis buvo 4 751 euras už hektarą, t. y. gerokai mažiau nei 7 716 eurų už hektarą (suma, atitinkanti 50 % perplanavimo darbų išlaidų, kurios siekia 15 432 eurus už hektarą). 2001–2002 finansiniais metais pagalbos išmokos dydis

svyravo nuo 2 170 iki 8 000 eurų už hektarą, o vidutinė išmoka siekė 6 197 eurus už hektarą, t. y. mažiau nei 8 371 euras už hektarą (suma, atitinkanti 50 % perplanavimo darbų išlaidų, kurios siekia 16 743 eurus už hektarą). Taigi, remiantis Prancūzijos Respublikos pateiktais duomenimis, vidutinė išmokėtos pagalbos suma yra gerokai mažesnė nei Reglamente Nr. 1493/1999 nustatyta didžiausia 50 % riba.

76 Antra, Prancūzijos institucijos įrodė, kad teoriškai taikant beveik griežčiausius kriterijus, t. y. didžiausią išmokėtos pagalbos sumą 2000–2001 finansiniais metais, palyginti su mažiausiomis Prancūzijos Langedoko-Rusijono regione patirtomis sodinimo išlaidomis mažesniame nei 80 arų sklype, kurio 25 % ploto sudaro lauko pakraščiai, pavojus daugiausia viršyti išlaidas būtų labai mažas ir sudarytų 2 294 eurus visos Prancūzijos teritorijos mastu.

77 Kalbant apie Komisijos prieštaravimus dėl šio argumento priimtinumo (žr. šio sprendimo 53 punktą), reikia konstatuoti, kad Prancūzijos Respublika pateikė atitinkamą informaciją atsakydama į taikinimo organui kaip pavyzdį Komisijos pateiktą skaičiavimą. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad Prancūzijos mokėjimų sistemą apibūdinantys beveik kraštutiniai kriterijai buvo naudojami atliekant skaičiavimus, šalių pateiktas pavyzdys yra pakankamai informatyvus, kad būtų galima į jį atsižvelgti.

78 Papildomai reikia pabrėžti, kad net jei ši informacija taikinimo organui buvo pateikta pavėluotai, ginčijamo sprendimo priėmimo momentu Komisija ją jau turėjo. Bet kokiu atveju Sprendimo 94/442 1 straipsnyje sakoma, kad „taikinimo organo priimta pozicija nenulemia galutinio Komisijos sprendimo“. Taigi Komisija galėjo atsižvelgti į tą informaciją.

79 Be to, reikia pažymėti, jog Komisija pati sutinka, kad Bendrijos finansavimo ribos viršijimas, jei toks buvo, susijęs tik su vienu ar dviem pavieniais atvejais.

80 Galiausiai, kadangi teisiškai pakankamai įrodyta, kad Prancūzijos taikoma sistema atitinka Reglamento Nr. 1493/1999 13 straipsnio 1 dalies b punktą ir Reglamento Nr. 1227/2000 13 straipsnį, šalių pateikti argumentai dėl tariamo sodinimo teisių prilyginimo perplanavimo ir konversijos schemai yra netinkami sprendžiant šią bylą.

81 Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus, reikia daryti išvadą, kad Prancūzijos pagalbos vynuogynų perplanavimui ir konversijai skyrimo sistema atitinka Bendrijos teisės aktus ir kad nėra realaus pavojaus, jog būtų viršyta nustatyta Bendrijos finansavimo riba pagal Reglamento Nr. 1493/1999 13 straipsnį.

82 Taigi neskirdama Bendrijos finansavimo išlaidoms, kurios buvo patirtos laikantis Bendrijos reikalavimų, Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalį.

83 Todėl nagrinėjamam ieškinio pagrindui turi būti pritarta.

84 Dėl šios priežasties antrojo pagrindo nagrinėti nebereikia, o ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

85 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija pralaimėjo, iš jos turi būti priteistos bylinėjimosi išlaidos remiantis Prancūzijos Respublikos reikalavimais.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2005 m. liepos 20 d. Komisijos sprendimą 2005/579/EB dėl Bendrijos atsisakymo Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus lėšomis finansuoti kai kurias valstybių narių patirtas išlaidas, kiek jis susijęs su Bendrijos atsisakymu finansuoti 13 519 122,05 euro sumą pagal Prancūzijos Respublikai nustatytą koregavimą, susijusį su reikalavimus pagalbai vynuogynų perplanavimui ir konversijai gauti atitinkančių plotų nustatymu 2001–2003 finansiniais metais.**

2. Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Czúcz Cooke Labucka

Paskelbta 2008 m. rugsėjo 10 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris Pirmininkas

E. Coulon O. Czúcz